

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201573
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5319201573.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v spore žalobcu: Y. K. U. J., N.Y., W. XX.XX.XXXX, F. XXX XX Č., Y. C. Š. XXXX/XX, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Zahoráková & Partners, s.r.o., IČO: 47 232 412, so sídlom 811 01 Bratislava, Ventúrska 1, adresa pre doručovanie 851 01 Bratislava, Krasovského 13, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO: 00 166 073, so sídlom 813 11 Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovanej súd p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca svojou žalobou podanou na súd dňa 10.06.2019 žiadal súd, aby mu žalovaná zaplatila sumu 15.000,- € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že rozsudkom OS Čadca č.k. 4C/4/2011-429 zo dňa 15.12.2019 (ďalej len ako rozsudok) OS Čadca zamietol žalobný návrh žalobcu a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a na jeho základe KS Žilina uznesením č.k. 10Co/151/2016-514 zo dňa 29.09.2016 rozsudok OS Čadca zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a to z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, nevykonal navrhované dôkazy, rozsudok trpel vadami v skutkových zisteniach, ktoré vyústili do nesprávnych skutkových zistení. Na základe zrušujúceho uznesenia KS Žilina, OS Čadca rozsudkom č.k. 4C/4/2011-660 zo dňa 06.04.2017 žalobe navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu, rozsudok bol potvrdený aj KS Žilina. V rozsudku, ktorý bol ako nezákonný zrušený, si súd prvého stupňa bez akéhokoľvek procesného návrhu ktorejkoľvek sporovej strany pripojil spisy vedené v súdnych konaniach, kde rozhodovala sudkyňa JUDr. E. T., ktorá vydala aj rozsudok prvého stupňa, ďalej si pripojil spisy vedené v súdnych a iných konaniach, kde žalobca ani nebol účastníkom konania, pričom súd deklaroval, že tak konal za účelom doplniť skutkový stav veci o skutočnostiach, ktoré súdu prvého stupňa mali byť známe z úradnej činnosti. Žalobca podľa § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. podal dňa 11.12.2018 návrh na predbežné prerokovanie nároku. Oznámením zo dňa 29.05.2019 mu ministerstvo nevyhovelo z dôvodu, že v danom prípade absentuje prvý zákonný predpoklad uplatneného nároku v podobe nezákonného rozhodnutia. Žalobca má za to, že rozsudkom, ktorý bol ako nezákonne zrušený odvolacím súdom, mu vznikla škoda. Poukázal na ustanovenie § 120 ods. 1, vtedy účinného OSP. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 3.000,- € titulom pôžičky, ktoré sa radí medzi jednoduché konania, pričom rozsudok súdu mal 27 strán. Súd prvého stupňa vykonával z vlastného podnetu rozsiahle dokazovanie, ktoré však nesmerovalo k zisteniu, či došlo k odovzdaniu, alebo prevzatíu sumy 3.000,- €, ale k zisťovaniu existencie súdnych a iných

konaní, vedených na návrh proti žalobcovi, alebo jeho rodinných príslušníkov, alebo svedkyne Q. T. E. jej rodinných príslušníkov. Súd prvého stupňa teda vykonal dôkazy z vlastného podnetu, ktoré nebolo potrebné vykonať, nesmerovali k zisteniu procesných podmienok, neboli nijako potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, nevysvetlil, ani neobjasnil, aké výnimočné dôvody ho viedli vykonávať dôkazy z vlastného podnetu a prostredníctvom konajúcej sudkyne, bezdôvodne generoval dôkazy (trestné oznámenia), prostredníctvom ktorých následne odôvodňoval svoje rozhodnutie. Konal teda protiprávne v rozpore s ustanovením § 120 ods. 1 OSP. Za exces v kontexte ustálenej judikatúry sa považuje každé také konanie, ktoré vybočuje z rámca zodpovedajúce výkonu príslušného zákonného oprávnenia, resp. plneniu príslušnej zákonnej povinnosti. Svojoľné pripájanie si spisov týkajúcich sa žalobcu, ale aj takých, ktoré nemajú súvis s predmetom súdneho konania, nie je možné vnímať ako uplatňovanie procesných povinností súdom prvého stupňa, zákonom aprobovaným spôsobom. Okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 157 ods. 2, naopak v rozsudku nedáva jasne a zrozumiteľne odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Konkrétne súd prvej inštancie vykonal svojoľnú lustráciu a pripájal si spisy, ktoré sa netýkali strán konania, ale svedkyne Q. T., R. T. a iných osôb. V príkrom rozpore so skutočným stavom konštatoval, že Q. T. je priateľkou žalobcu, mala preňho uchovávať listiny, obvinil ju z manipulatívneho, účelného postupu, nátlaku voči súdu prvej inštancie, vyhodnocoval iné osoby. Ich vyhodnocovaním, šírením nepravdivých údajov, citáciou hromadného trestného oznámenia a popisovaním vlastnej činnosti spočívajúcej v podávaní trestných oznámení voči žalobcovi a Q. T. a zároveň konštatovaním o nestrannosti a nezaujatosti sudkyne E. T. po jej zjavne excesnom správaní sa v priebehu súdneho procesu je zrejme, že súd prvej inštancie neplnil svoj účel vymedzený v ustanovení § 1 OSP, konal protiprávne. Aj odvolací súd, ktorý zrušil rozsudok uviedol, že trpel vadami v skutkových zisteniach, ku ktorým súd prvej inštancie dospel v dôsledku excesného konania súdom pri vykonávaní dokazovania v danom prípade. V rozsudku v odôvodnení boli uvádzané aj nepravdivé a vymyslené údaje a ako také vyúsťujúce do jednoznačných fakultatívnych záverov a konštatácií, čím došlo do vážneho zásahu osobnostných práv žalobcu. Žalobca dospel k záveru, že postup súdu smeroval k znevažovaniu jeho postavenia, dôveryhodnosti na verejnosti v snahe znemožniť jeho budúce profesijné uplatnenie v advokátskej praxi. Rozsudok súdu prvej je potrebné považovať za nezákonné rozhodnutie podľa § 56 zákona č. 514/2003 Z.z. Nezákonnosť spočívala v nesprávnych skutkových zisteniach, ktorými došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu v priamej príčinnej súvislosti aj ku vzniku nemajetkovej ujmy. Žalobca sa nestotožňuje s postojom MS SR, že v danom prípade chýba prvý zákonný predpoklad uplatneného nároku v podobe nezákonného rozhodnutia. Hoci rozsudok súdu je nulitným aktom, bol zrušený, naďalej sa šíri tretími osobami a označuje sa ako dôkaz v civilných, trestných konaniach. S ohľadom na charakter a povahu protiprávneho konania súdu prvej inštancie, nie je objektívne možné, aby sa odstránili následky jeho zásahov a s ohľadom na okolnosti daného prípadu nie je postačujúca forma morálneho zadosťučinenia spočívajúceho v ospravedlnení, alebo iných formách primeraného zadosťučinenia, ale primeranú vyváženosť vzniknutej ujmy môže zmierniť len peňažná forma, preto žiada priznať náhradu škody, spočívajúcej v nemajetkovej ujme vo výške 15.000,- €.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení sa k žalobe uviedla, že uplatnený nárok žalobcom považuje v celom rozsahu za bezdôvodný, nakoľko nie je naplnený hneď prvý zákonný predpoklad a to existencia právneho titulu v podobe žalobcom deklarovaného nezákonného rozhodnutia. Žalobca za nezákonné rozhodnutie označuje neprávoplatný rozsudok OS Čadca č.k. 4C/4/2011-429 zo dňa 15.12.2015. V danom konaní súd rozsudkom č.k. 4C/4/2011 zo dňa 17.04.2012 najskôr žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, rozsudok bol zrušený uznesením odvolacieho súdu 8Co/376/2012-157 a následne došlo k vydaniu podľa žalobcu nezákonného rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá. Tento bol opätovne zrušený, tentokrát iným senátom a to uznesením KS Žilina 10Co/151/2016-214. Následne súd vydal tretí rozsudok 4C/4/2011-660 zo dňa 06.04.2017, ktorým žalobe vyhovel a tento bol potvrdený rozsudkom KS Žilina zo dňa 28.02.2018, č.k. 10Co/303/2017-505. Žalovaný poukázal na § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Nakoľko rozsudok bol zrušený, nikdy nenadobudol právoplatnosť, je možnosť vzniku nároku na náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z.z. vylúčená. Súd, ktorý konal o náhrade škody je viazaný zrušujúcim rozhodnutím vo vzťahu k posúdeniu a vyhodnoteniu nezákonnosti rozhodnutia, v danom prípade nemá byť súd akým zrušujúcim (zmeňujúcim) rozhodnutím viazaný, keďže k vydaniu takéhoto rozhodnutia nikdy nedošlo. Žalobca nedisponuje právnym titulom, jeho nárok je v celom rozsahu bezdôvodný. Pokiaľ ide o prezentované odôvodnenie, ktoré tvorí najdlhšiu

časť žaloby, toto považuje žalovaný za irelevantné pre posúdenie zodpovednosť štátu za škodu, celkom bezvýznamné, nakoľko súd nemá právomoc v tomto konaní riešiť zákonnosť rozhodnutia, či postupu iného súdu, ako prejudiciálnu otázku. Keďže nie je naplnený predpoklad existencie právneho titulu, je možnosť vzniku ujmy vylúčená, zároveň žalobca neodôvodnil výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, preto vyjadrenie sa k príčinnej súvislosti neprichádza do úvahy. Žiadajú žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že predovšetkým poukazujú na to, že v predchádzajúcich vyjadreniach a takisto aj v odvolaní upresňovali v čom vnímali nezákonnosť postupu štátu, konkrétne Okresného súdu Čadca s tým, že ho špecifikovali ako nesprávny úradný postup. Vo vzťahu k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uvádzali a považovali predmetný rozsudok Okresného súdu Čadca ako nezákonný, to na veci nič nemení, pretože on skutočne nezákonný bol a z toho dôvodu bol zrušený nadriadeným orgánom, Krajským súdom v Žiline. Vnímajú nezákonnosť postupu štátneho orgánu v tom, že Okresný súd Čadca zvolil nesprávny úradný postup a to presne tak, ako uviedli v zmysle § 9 zákona o zodpovednosti za škodu. Za nesprávny úradný postup v tomto prípade považujú to, že súd konal, ale dopustil sa určitého excesného konania a to v tom zmysle, že konal, že odôvodňoval svoju výrokovú časť takými argumentmi a poukazoval na také skutočnosti, ktoré nemali žiadny právny ani vecný súvis s výrokovou časťou. Poukázala na to, že v zmysle judikatúry, podľa konkrétnych okolností, toho - ktorého prípadu, v prípade nesprávneho úradného postupu, môže ísť o akúkoľvek činnosť, ktorá je spojená s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone, alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi, pred konaním štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku vyplývajúceho z povahy, funkcie, alebo cieľu tejto činnosti. Vychádzajú z toho, že samotný postup Okresného súdu Čadca by mal byť predvídateľný, tú predvídateľnosť vnímajú v tom smere, že mal pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku vychádzať z ustálených pravidiel, procesných zákonných ustanovení tak, ako vyplývali v tom čase platného Občianskeho súdneho poriadku. Poukazujú na to, že súd si môže ako predbežnú otázku riešiť otázku, či došlo k nesprávnemu úradnému postupu a takisto poukazujú na rozhodnutie NS SR, z ktorého vyplýva, že k nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale dokonca aj v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Samotná žaloba, tak ako ju podali, poukazovala na nezákonný rozsudok a s ohľadom na zásadu, že súd právo pozná, právna kvalifikácia je výlučne na rozhodnutí súdu, to znamená, že súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou žaloby, alebo právnym titulom tak, ako je vymedzené v žalobe. Výška náhrady škody a preukázanie, toto má byť predmetom dokazovania. Na dôkazoch v žalobe trvajú, domnievajú sa, že ich vykonaním sa preukáže nielen to, že aké boli následky nesprávneho úradného postupu, ktorý vnímajú v tom, že v odôvodnení boli uvedené také skutočnosti a také tvrdenia, ktoré nesúviseli s predmetom sporu. Rozsudok tým, že sa vyhlasuje verejne, bol verejne prístupný a bol podkladom pre to, aby mohol byť šírený do množstva iných ďalších súdnych konaní, čo sa aj stalo a trvajú na vylúčení samotného žalobcu, jeho neúčasti na pojednávaní ospravedlňujú. V tomto štádiu dokazovania, je predčasné dospieť k záveru, že nebola preukázaná suma 15.000,- €. Na strane druhej výška nemajetkovej ujmy sa neurčuje podľa nejakých matematických tabuliek, číselne vyjadrených postupov, je to na úvahe súdu, akurát táto úvaha nesmie byť svojvoľná, alebo arbitrárna. Všetky návrhy dôkazov navrhovali už v samotnej žalobe. Ohľadom predbežného prerokovania nároku na náhradu škody nevyplyva nič také, že by sa predbežne prerokoval nárok výlučne z dôvodu nezákonného rozhodnutia. Každé podanie sa v zásade posudzuje len podľa obsahu. Každopádne v predbežnom nároku, alebo návrhu na predbežné prerokovanie nároku nie je uvedené explicitne, že sa týka, že ide len o tento právny titul. Nesúhlasia s tým, že súd odmietol vykonať dokazovanie, ktoré bolo navrhované v priebehu tohto súdneho konania, nakoľko práve jeho vykonaním by preukázali nemajetkovú ujmu, jej výšku a taktiež aj následky nezákonného, nesprávneho rozhodnutia Okresného súdu v Čadci a poukazujú na to, že v danom prípade, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktoré vnímajú práve pri odôvodnení rozhodnutia Okresného súdu Čadca. Z odôvodnenia vyplýva, že súd vykonal bez procesných návrhov rôzne vyšetrovacie úkony a pripojil si spisy, ktoré s vecou nesúviseli dokonca aj také súdne spisy, ktorých účastníkom konania nebol jej klient. Takýto postup nie je správny a je v rozpore so zákonom. Príчинná súvislosť s nemajetkovou ujmu mala byť v priebehu tohto súdneho konania a vykonávania dokazovania preukázaná. Navrhujú, aby súd žalobe vyhovel.

5. Poverený zamestnanec žalovaného na pojednávaní uviedol, že s predneseným predbežným právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie sa žalovaná v celom rozsahu stotožňuje, vychádza z procesnej obrany žalovanej, ktorá rozporuje existenciu žalobou uplatneného nároku v celom rozsahu

a to s ohľadom na celkom jednoznačnú absenciu právneho základu uplatneného nároku, ako aj nepreukázanie zvyšných dvoch zákonných predpokladov. Žalovaná naďalej na tejto argumentácii a na svojej procesnej obrane zotrúva v celom rozsahu. Poukazujú na § 153 CSP a koncentráciu konania v zmysle ktorej sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku včas a v súlade so zásadou hospodárnosti. Poukazujú na to, že žalobca sa nevyjadril k vyjadreniu žalovaného tzv. replikou a všetky skutočnosti uvádzané právnym zástupcom žalobcu na pojednávaní mohli odznieť už skôr a súd podľa ich názoru nemusí na tieto vôbec prihliadať, keďže boli uplatnené oneskorene. Poukazujú na to, že prednesená argumentácia je irelevantná a v celku nezodpovedá úprave zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V prvom rade majú za to, že došlo k zmene právnej kvalifikácie uplatňovaného nároku a to v časti právneho titulu. Doposiaľ žalobca už v žiadosti o predbežné prerokovanie, ako aj v žalobe poukazoval na nezákonné rozhodnutie súdu, titulom ktorého si uplatňoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Majú za to, že žalobca si svoj nárok uplatňuje titulom nezákonného rozhodnutia, poukazovanie na údajný nesprávny úradný postup je len účelovou argumentáciou žalobcu, ktorým sa snaží navodiť dojem o existencii nejakej nezákonnosti v postupe Okresného súdu Čadca v spornom konaní, ale je celkom právne irelevantný. Existuje judikatúra, v zmysle ktorej nesprávny úradný postup v konaní pred vydaním súdneho rozhodnutia, ktorý sa týka zhromažďovania podkladov pre vykonanie rozhodnutia, ich vzájomného spájania, odôvodňovania rozhodnutia sa prejaví v konečnom dôsledku práve v rozhodnutí samotnom, a nemožno potom eventuálny nárok uplatňovaný z takéhoto titulu posudzovať ako nárok uplatnený titulom nesprávneho úradného postupu, ale len nezákonného rozhodnutia. Majú za to, že žalobca si uplatňuje nárok z právoplatne skončeného konania, v ktorom nedošlo k zrušeniu žiadneho právoplatného rozhodnutia a preto jednoznačne nie je daný žiaden právny základ ním uplatňovaného nároku. Čo sa týka preukázovania vzniku nemajetkovej ujmy, je pozoruhodné, že žalobca si uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, to znamená ujmy vzniknutej v jeho osobnostnej sfére nemajetkovej, ktorú je potrebné skúmať s ohľadom na práve tie zmeny, ktoré mali nastať v osobnostnej sfére žalobcu, a nevedno z akých dôvodov sa nebol ochotný dostať ani na dnešné pojednávanie a ozrejmiť vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane. Procesný návrh na to, aby bol žalobca vypočutý a zrejme, aby za týmto účelom bolo odročené pojednávanie, považujú za danej situácie za absurdný. Vo zvyšku odkazujú na ich písomné vyjadrenie k žalobe, majú za to, že nedôvodnosť žalobou uplatneného nároku je celkom zjavná, nie je tu žiaden dôvod na odročenie pojednávania, ani na akúkoľvek zmenu právnej kvalifikácie, žalobca nepreukázal právny základ ním uplatňovaného nároku, nepreukázal vznik žiadnej nemajetkovej ujmy, nie je tu daná existencia ani jednej zákonnej podmienky vzniku nároku na náhradu škody a preto zotrúvajú na návrhu, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a uplatňujú si náhradu trov konania. Majú za to, že doteraz v konaní bolo absolútne nesporným, že právnym titulom je nezákonné rozhodnutie, nerozumejú snahe žalobcu na zmenu právnej kvalifikácie. Jednoznačne k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu súdu v namietanom konaní nedošlo, došlo tam k vydaniu rozhodnutia, so spôsobom ktorého sa žalobca subjektívne nestotožňuje, toto však absolútne žiadnu nezákonnosť predmetného rozhodnutia nespôsobuje. Aj v zmysle zásady, že súd pozná právo, nesprávny úradný postup, ktorý sa týka procesu pred rozhodnutím sa prejaví, resp. môže prejsť práve v nezákonnosti rozhodnutia ako celku neskôr a preto to, že sa žalobcovi nepáči formulácia časti odôvodnenia rozsudku, jednoznačne nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Ak by sa aj nárok žalobcu mal posudzovať ako nárok uplatňovaný titulom nesprávneho úradného postupu, bol by tento nárok rovnako nedôvodný, ako aj titulom nezákonného rozhodnutia. Poukazujú aj na § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uplatniť si tento nárok len z dôvodov a v rozsahu, akým bol uplatnený pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, predbežné prerokovanie nároku bolo výlučne z titulu nezákonného rozhodnutia.

6. Žalobca k žalobe pripojil tieto dôkazy:

- návrh na predbežné prerokovanie nároku zo dňa 10.12.2018,
- oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 29.05.2019, z ktorej vyplýva, že v tomto prípade jednoznačne absentuje hneď prvý zákonný predpoklad uplatneného nároku v podobe nezákonného rozhodnutia a preto MS vyhodnotilo predbežnú žiadosť ako nedôvodnú, tým žiadosť považujú za vybavenú,
- rozsudok OS Čadca 4C/4/2011-429 zo dňa 15.12.2015, ktorým bol návrh navrhovateľa U. J., proti odporcovi T. T. o zaplatenie sumy 3.000,- € zamietnutý,
- uznesenie KS Žilina 10Co/151/2016-514 zo dňa 29.09.2016, ktorým rozsudok 4C/4/2011-429 zo dňa 15.12.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Súd si v konaní zabezpečil celý spisový materiál sp. zn. 4C/4/2011.

8. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že prvým rozsudkom zo dňa 17.04.2021 (číslo listu 126) súd žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu. Tento rozsudok bol však na základe podaného odvolania žalovaného zrušený uznesením KS Žilina 8Co/376/2012-157, následne vydal OS Čadca, podľa názoru žalobcu, nezákonný rozsudok (číslo listu 429), ktorým bola žaloba zamietnutá, avšak aj tento rozsudok bol opätovne zrušený a tentokrát iným senátom, uznesením č.k. 10Co/151/2016-514. Dňa 06.04.2017 bol vydaný tretí rozsudok č.k. 4C/4/2011-660, ktorým bolo žalobe v celom rozsahu opätovne vyhovené, tento bol potvrdený rozsudkom KS Žilina č.k. 10Co/303/2017 (číslo listu 705), zo dňa 28.02.2018.

9. Podľa čl. 46 ods. 3, ods. 4 Ústavy SR

(3)

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

(4)

Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a)

nezákonným rozhodnutím,

b)

nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c)

rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d)

nesprávnym úradným postupom

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

(1)

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>.

(2)

Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1, 2, 3, 4, 5/ zákona č. 514/2003 Z.z.

(1)

Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

(2)

Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

(3)

Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

(4)

Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

(5)

Každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

Podľa § 120 ods. 1, 2, 3, 4/ v tom čase účinného OSP

(1)

Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

(2)

Vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojitelnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20160614>>) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhl.

(3)

Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

(4)

Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20160614>>) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20160614>>.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2, 3/ Občianskeho zákonníka

(1)

Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

(2)

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3)

Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

10. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že uvedená žaloba nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko pre nárok na náhradu škody sa vyžaduje:

a. nezákonné rozhodnutie, alebo nesprávny úradný postup,

b. vznik škody,

c. existencia príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym postupom orgánu štátu a vzniknutou škodou.

11. Z podanej žaloby nebolo úplne zrejmé, či predmetom sporu je len nezákonné rozhodnutie a to rozsudok č.k. 4C/4/2011-429 zo dňa 15.12.2015, alebo nesprávny úradný postup súdu v konaní 4C/4/2011. Ani na výzvu súdu na odstránenie väd žaloby, žalobca nekonkretizoval, z akého dôvodu žalobu podal. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní sama uviedla, že vo vzťahu k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uvádzali rozsudok OS Čadca, ako nezákonný, taktiež v žalobe poukazovali na nezákonný rozsudok, ale na pojednávaní tvrdila, že v danej veci ide o podľa nich o nesprávny úradný postup a keďže súd pozná právo, právna kvalifikácia je výlučne na jeho rozhodnutí. Súd sa stotožňuje s vyjadrením zástupcu žalovanej, že žalobca v žalobe poukazoval predovšetkým na nezákonný rozsudok ako titul a pri predbežnom prerokovaní nároku, výlučne na toto nezákonné rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu si aj súd ustálil, že titulom je nezákonné rozhodnutie. Podľa názoru súdu, ako aj zástupcu žalovanej, sa právna zástupkyňa žalobcu účelovo snažila počas výsluchu zmeniť právnu kvalifikáciu uplatňovaného nároku na nesprávny úradný postup, nakoľko si bola vedomá, že v zmysle § 6 ods. 1, zákona č. 513/2003 Z.z. by nepreukázali zrušené, alebo zmenené právoplatné rozhodnutie pre nezákonnosť príslušným orgánom, keďže za titul považovali neprávoplatný rozsudok a tento bol aj titulom pri predbežnom prerokovaní nároku v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. V danom prípade však zmena právnej kvalifikácie nie je podstatná, nakoľko v zmysle judikatúry na nezákonnom úradnom postupe nemožno postaviť nezákonné rozhodnutie.

12. Súd v danej veci poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IUs/327/2018 zo dňa 19.09.2018, ktorý udáva k nároku na náhradu škody nesprávnym úradným rozhodnutím, že toto pohlcuje nesprávny úradný postup jemu predchádzajúci:

- na nezákonnosti nemožno stavať zákonnosť, in concreto na nesprávom a nezákonnom úradnom postupe nie je možné postaviť zákonné rozhodnutie. Ak je nesprávny úradný postup zavŕšený rozhodnutím, tak toto rozhodnutie by v prvom rade nebolo možné považovať za zákonné a teda by nebolo možné ponechať ho bez povšimnutia a domáhať sa nároku na náhradu škody len z titulu jemu predchádzajúcemu nesprávnemu postupu, pretože by tým bol nastolený neúnosný a nezákonný stav, keď by postupom orgánu verejnej moci poškodený subjekt síce akceptoval a riadil sa z nezákonného postupu zisteným rozhodnutím, avšak súčasne by spochybňoval zákonnosť jemu predchádzajúcemu postupu. ÚS poukázal na rozhodnutia NS SR 5Cdo/126/2009, 3Cdo/220/2010 a 6MCdo/11/2010, kde vysvetlil, že nie každá vada konania zakladá zodpovednosť štátu za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pretože zhromažďovanie a hodnotenie podkladov a ich právne posudzovanie a podobne, ide o činnosť, ktorá priamo smeruje k vydaniu individuálneho správneho rozhodnutia, prípadne nesprávnosti, či vady tohto postupu, nachádzajú svoj odraz v obsahu rozhodnutia a môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym rozhodnutím, t.j. v prípade, že nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci konajúceho v mene štátu sa odzrkadlí v jeho rozhodnutí, tak v takomto prípade sa možno domáhať nároku na náhradu škody spôsobenej takouto činnosťou orgánu verejnej moci len z titulu jeho nezákonného rozhodnutia, ktorým bol celý tento

nesprávny úradný postup zisťovania predpokladom na jeho vydanie zavŕšený a nie z titulu nesprávneho úradného postupu.

13. V zmysle vyššie uvedeného konštatovania ÚS SR má súd za to, že žalobca sa domáhal nároku na náhradu škody, aj keď konštatoval, že z titulu nesprávneho úradného postupu súdu v danom prípade môže ísť len o jeho vydané nezákonné rozhodnutie, ktorým by bol celý ním konštatovaný nesprávny úradný postup zisťovania predpokladov na jeho vydanie zavŕšený. Súd však v danom prípade nezistil ani nezákonné rozhodnutie, ani nesprávny úradný postup.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že rozsudkom č.k. 4C/4/2011-126 zo dňa 17.04.2012 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline uznesením 8Co/376/2012-157 zo dňa 15.04.2013 rozsudok zrušil, pričom v tomto zrušujúcom uznesení konštatoval, že len samotné podpísanie zmluvy o pôžičke s textom, že podľa ktorého v deň podpísania zmluvy je zároveň potvrdením prevzatia pôžičky, s ohľadom na skutkový stav súdnej veci, nie je dôkazom o reálnom odovzdaní predmetu pôžičky. OS nesprávne zameral dokazovanie na zisťovanie, či odporca podpísal zmluvu o pôžičke, mal sa sústreďiť na dokazovanie, či navrhovateľ disponoval finančnými prostriedkami, ku dňu poskytnutia pôžičky. Navrhovateľ na preukázanie finančnej solventnosti nepredložil žiadne dôkazy a súd sa nezaoberal okolnosťami, za akým účelom si mal žalovaný požičať sumu 3.000,- €, či bol na požičanie tejto sumy odkázaný. Súd prvého stupňa nesprávne uzavrel, že kúpna zmluva bola uzatvorená platne 10.10.2009 a k odovzdaniu peňazí došlo v uvedený deň, ako to vyplýva z bodu 5/ zmluvy o pôžičke. Odvolací súd poukázal na viaceré rozhodnutia NS SR, z ktorých vyplýva, že pri zmluvách o pôžičke zaťažuje dôkazné bremeno veriteľa na preukázanie skutočného odovzdania peňazí, ako aj na solventnosť ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke. V ďalšom konaní bolo teda povinnosťou prvostupňového súdu vykonať dôkazy, ktoré navrhol odporca na tvrdenie, že neprevzal finančnú sumu a zároveň, že v čase, pokiaľ podpísal nejakú listinu navrhovateľovi, bol v liečbe MUDr. J., psychiatricky a pod vplyvom antidepresív. Navrhol výsluch svedka Bc. W., ktorý je súd povinný uskutočniť a vyhodnotiť. Taktiež mal súd zväžiť vykonanie dôkazu na pravosť listiny, vzhľadom na tvrdenia odporcu. Okresný súd bol teda viazaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu a podľa jeho pokynov musel vykonať všetky dôkazy, ktoré smerujú k splneniu záväzného právneho názoru, podľa v tom čase platného § 226 OSP. Súd mal preukázané, že obaja účastníci konania po zrušujúcom uznesení navrhli vykonanie dôkazov:

- číslo listu 173 - samotný navrhovateľ uviedol ako dôkaz čísla konaní,
- číslo listu 531,
- číslo listu 390,
- číslo listu 391 až 399.

15. Na základe takto vykonaného dokazovania v zmysle právneho názoru krajského súdu, sudkyňa rozsudkom č.k. 4C/4/2011-429 zo dňa 15.12.2015 návrh zamietla v celom rozsahu, súd konštatoval, že zmluva o pôžičke je platným právnym úkonom, podpis odporcu je vlastnoručný, znalecky preukázaný, nebol preukázaný podvod navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o pôžičke, avšak navrhovateľ nepreukázal reálne odovzdanie a prevzatie pôžičky 3.000,- €. Bolo jeho dôkazným bremenom preukázať, že právny úkon realizoval odporca vážne, podpisom prejavil vôľu uzatvoriť zmluvu o pôžičke a keďže navrhovateľ nepreukázal reálne odovzdanie finančných prostriedkov, tým pádom ani vážnosť právneho úkonu zmluvy, pričom odporca celý čas tvrdil, že zmluva mu bola zo strany navrhovateľa podsunutá, on žiadnu zmluvu o pôžičke neuzavrel, finančné prostriedky neprevzal, ani nežiadal, tým pádom nakoľko bol záľudným spôsobom získaný jeho podpis, nemožno považovať za vážny prejav vôle, uzatvorenia tohto právneho úkonu. Teda na základe neplatného záväzku, neplatnej zmluvy o pôžičke, nevzniklo právo navrhovateľovi požadovať sumu 3.000,- €, preto súd žalobu zamietol.

16. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok OS Čadca č.k. 4C/4/2011-429 zo dňa 15.12.2015 uznesením 10 Co/151/2016 - 514 zo dňa 29.09.2016, ale iným senátom odvolacieho súdu, ktorý konštatoval v bode 20/ zrušujúceho uznesenia, že súd prvej inštancie nemal inú možnosť, než riadiť sa záväzným pokynom usmernením iného senátu odvolacieho súdu o nevyhnutnosti zistenia účelu pôžičky, resp. úvahou odvolacieho súdu, v zmysle ktorej „podpísanie zmluvy o pôžičke s textom, podľa ktorého deň podpísania je zároveň potvrdením prevzatia pôžičky, s ohľadom na skutkový stav súdnej veci, nie je dôkazom o reálnom odovzdaní predmetu pôžičky“. S uvedeným záverom iného senátu odvolacieho súdu sa nový senát odvolacieho súdu nestotožnil, naopak, podpis zmluvy o pôžičke

s uvedeným textom je podľa neho významným dôkazom o prevzatí predmetu pôžičky, hoci nie je vylúčené, že výsledky hodnotenia celého dokazovania môžu viesť k opačnému záveru. V zásade však východiskovo uvedená okolnosť - znenie číslo listu I./5 zmluvy o pôžičke, v spojení so závermi znaleckého dokazovania „nakláňa“ dôkaznú situáciu v prospech tvrdení žalovaného.

17. V poradí tretím rozsudkom č.k. 4C/4/2011-660 zo dňa 06.04.2017 prvostupňový súd rešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu, žalobe opätovne vyhovel, ako prvýkrát a odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny rozsudkom č.k. 10Co/303/2017-705 zo dňa 28.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2018.

18. V danom prípade aj keď sa právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní snažila celý čas poukázať na nesprávny postup sudkyne JUDr. T. v konaní č.k. 4C/4/2011, súd konštatuje, že k nesprávnemu úradnému postupu zo strany sudkyne JUDr. E. T. nedošlo, nakoľko táto sa v konaní riadila len záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, vysloveného v uznesení KS Žilina, č.k. 8Co/376/2012-157 zo dňa 15.04.2017, v zmysle ktorého vykonávala jednotlivé dôkazy.

19. Teda súd v danom prípade jednoznačne nemôže konštatovať nesprávny úradný postup v zmysle § 3 ods. 1, písm. d/ podľa zákona 514/2003 Z.z., keďže sudkyňa konala len v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení 8Co/376/2012, pričom následne v ďalšom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu bol iným senátom vyslovený názor, že sudkyňa prvostupňového súdu nemala inú možnosť, len rešpektovať prvý záväzný právny názor odvolacieho súdu. K zrušeniu prvostupňového rozsudku tak nedošlo pre nezákonný úradný postup prvostupňového súdu, ale pre iný právny názor odvolacieho súdu, než mal pôvodný senát odvolacieho súdu. Súd poukazuje na to, že sudkyňa JUDr. E. T. už v prvom rozsudku vyhovel žalobe žalobcu a zaviazala žalovaného zaplatiť mu istinu 3.000,- €, spolu s príslušenstvom a trovami konania. Následne tretím rozsudkom v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho senátu, ktorý zrušil jej rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa Ing. J. zamietla, potom rozsudkom zo dňa 06.04.2017 vyhovel, tak ako vyhovel prvým rozsudkom v danej veci a tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom krajského súdu v Žiline.

20. Na základe vykonaného dokazovania sa súd stotožnil v celom rozsahu s vyjadrením žalovanej a mal za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sa vyžaduje kumulatívne splnenie nasledujúcich predpokladov:

- 1/ existencia nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávneho úradného postupu,
- 2/ vznik škody,
- 3/ existencia príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, alebo jeho nesprávnym postupom a škodou.

21. V danom prípade, nakoľko žalobca za nezákonné rozhodnutie označil rozsudok OS Čadca č.k. 4C/4/2011-429 zo dňa 15.12.2015, nie je naplnený hneď prvý zákonný predpoklad a to existencia právneho titulu, nakoľko uvedené rozhodnutie v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nikdy nenadobudlo právoplatnosť, bolo zrušené Krajským súdom v Žiline, uznesením č.k. 10Co/151/2016-514. Nie je naplnený predpoklad existencie právneho titulu, ako základu uplatneného nároku, v nadväznosti na neexistenciu takéhoto právneho titulu je možnosť vzniku škody vylúčená. Žalobca žiadnym spôsobom ani neodôvodnil v žalobe výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, z uvedených dôvodov preto aj súd návrh na výsluch žalobcu zamietol. Keďže nie sú splnené prvé dva predpoklady zodpovednosti za škodu, t.j. neexistencia právneho titulu a škody, je jednoznačné, že príčinná súvislosť v danom prípade nemôže prichádzať ani do úvahy.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností, súd žalobný návrh zamietol v celom rozsahu, ako nedôvodný.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ako úspešnej, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolanie je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Čadca písomne dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.